

personale ved Strafanstalterne. Derimod er Flertallet af den Opfattelse, at man ikke bør gaa saa vidt, og dette Flertal stiller under Nr. 3 et Ændringsforslag, som gaar positivt ud paa, at det kvindelige Opsynspersonale ved Sindssygeanstalterne *ikke* skal have denne Begunstigelse, som Sygeplejerskerne faa; d. v. s., de foreslaa, at denne Bestemmelse „samt Opsynspersonale“ skal udgaa af Paragrafen, og saa blive altsaa Sygeplejerskerne alene tilbage med denne Begunstigelse. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at jeg er saaledes stillet, at jeg ganske vist er Ordfører, men at jeg er kommen i en særlig Stilling derved, at det Flertal, som det forventedes, at man kunde bygge paa, den Gang jeg blev valgt til Ordfører, er blevet til et Mindretal, og det daværende Mindretal er blevet til et Flertal. Og derfor kan jeg ikke sige noget videre om disse Forslag undtagen at gøre Rede for, hvad Forskellen er. Forholdet er altsaa dette, at et Mindretal tiltræder Forslaget angaaende dette Spørgsmaal og desuden udvider den Begunstigelse, som Sygeplejerskerne altsaa have faaet i Loven af 6. April 1906, saaledes, at den ikke alene skal gælde Sygeplejerskerne her, men ogsaa det kvindelige Opsynspersonale ved Sindssygeanstalterne, og Mindretallet vil tillige have, at denne Begunstigelse ogsaa skal udstrækkes til det kvindelige Opsynspersonale ved Strafanstalterne. Saaledes er Forholdet. Derimod vil Flertallet ikke tiltræde Forslaget. Flertallet stiller et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at det kvindelige Opsynspersonale ved Sindssygeanstalterne ikke maa opnaa denne Begunstigelse.

Det næste Ændringsforslag under Nr. 4 er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa, at den af saadanne Bestillingsmænd og Funktionærer opnaaede pensionsgivende Tjenestetid kommer dem til gode, naar de gaa over i pensionsberettiget Embede. Det gælder ikke alene dem, som, efter at denne Lov er traadt i Kraft, opnaa Pensionsret, men ogsaa dem, der allerede have arbejdet ved de paagældende Anstalter paa det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, ligesom det ogsaa gælder for dem, der ere gaaede over i pensionsberettigede Embeder.

Ændringsforslaget under Nr. 5 lyder saaledes: „I 13de Linie udgaar Ordet „ægtefødte“. Det angaar unyndige Børn og Understøttelsen til dem. Vi ønske, at det nævnte Ord skal udgaa, og dette er tiltraadt af Ministeren. Der er altsaa

ikke noget ved det at gøre; det er, som man ønsker det fra Udvalgets Side.

Jeg skal ikke beskæftige mig med Ændringsforslaget til § 3, som kommer til Slut. Jeg maa blot her gøre opmærksom paa den Omstændighed — jeg troede, den højtærede Formand havde sagt det fra Formandsstolen —, at der her skulde have staaet: „*subsidiært Parkov*“; det er en Forglemmelse, at det ikke er kommet med. Fremdeles staar der, at dette Ændringsforslag under Nr. 6 til § 3 er stillet af Mindretallet under Nr. 2; men det er ikke rigtigt; det er stillet af hele Udvalget, som er enigt om det. Det lyder saaledes: „I 3die Stykke, 2den Linie, ombyttes „1,200 Kr.“ med „1,500 Kr.““. Der angives der den højeste Pensionslønningssats, hvoraf Pension kan blive beregnet for de paagældende Funktionærer. Vi have foreslaaet at forhøje de 1,200 Kr. til 1,500 Kr., for at Pensionen kan blive større, for saa vidt vedkommende kan opnaa en højere Pensionslønningssats, og Ministeren har tiltraadt dette Forslag.

Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringer. Dog, i dette Tilfælde maa Naturen gaa over Optugtelsen, idet jeg foreslaar, at man stemmer for Ændringsforslagene under Nr. 2, 4, 5 og 6, men altsaa stemmer mod Ændringsforslagene under Nr. 1 og 3.

Parkov: Til Lovforslaget har jeg til- ladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at hele den Tid, hvori de Mænd og Kvinder, hvorom der her er Tale, have været ansatte ved Sindssygeanstalterne og Strafanstalterne udover det 25de Aar, maa komme dem til gode ved Pensionsberegningen, og jeg skal tillade mig at motivere, hvorfor jeg har gjort det. Der er allerede tidligere fastsat en saadan Regel for Sygeplejerskernes Vedkommende, hvor man altsaa har gjort en Undtagelse. Man har skønnet, at Virksomheden som Sygeplejerske var saa trættende og opslidende, at det vilde være hensynsfuldt at lade dem faa Pension efter den fulde Tid, hvori de have forrettet Tjeneste som Sygeplejersker, uden noget Fradrag af et mindre eller større Aaremaal. Ad den Vej har man ogsaa fortsat her, idet der af et Mindretal er stillet Forslag om, at dette skulde gælde for det kvindelige Opsynspersonale, først ved Sindssygeanstalterne, men saa senere tillige ved Strafanstalterne. Man har altsaa fortsat ad den oprindelig indslaaede Vej og er kommen med en ny Undtagelse.